

Insinöörin kanssa...

Käyttöohjeita? Ei kiitos!

■ Muistatteko, mihin insinöörin vaimo piilottaa rakastajaltaan saamansa kirjeet? No tietenkin siihen kansioon, jossa lukee ”käyttöohjeita”.

Olimme insinööri ja jälkikasvumme kanssa kyläilemässä. Lauantai-illan pimetessä lapset halusivat saada naminami Bumtsibum -nautintoa.

Otin kaukkarin ja painoin topakasti kolmosta. Näkyville välähti TV1. Painoin ykköstä, ja johan soljui ilmoille eestiläistä programmaa. Lopulta oikea kanava löytyi. Se oli loogisesti numero 12.

Äänvoimakkuutta säädellessä ilmestyi ruudulle luullakseni puolankielinen valikko.

Perheen rouva kertoi herra diplomi-insinöörin olleen illan kotona ihan yksikseen ja harjoitelleen kodintekniikan itsenäistä käyttöä. Jotenkin homma oli luisunut käsistä, mutta ”ihan hyvinhän sitä puolankieliselläkin käyttöjärjestelmällä pärjää”. Ohjeita ei kuulemma täysjärkinen mies ja insinööri tarvitse.

Esimies vaihtoi commarista toiseen. Kaksi tuntia hän sai hassuttua yrittäessään siirtää tarpeellisia tietoja vanhasta koneesta uuteen.

Ehdotin radikaaleja ratkaisuja, kuten helpin käyttöä tai atk:n komean tukipojan kutsumista. Mutta ei.

– Suomalainen diplomi-insinööri on riittävästi koulutettu selvittääkseen tämänkaltaisia ongelmista ihan itse! Mitäpä mie siihen sitte.

Kotiinkin piti saada lopulta digiboxi, kun on kerran tullut hankittua puolen sadan tuuman näyttö venytettyine muotoineen ja dolby surroundeineen. Hieno homma. Luimme digitv.fi -sivuja ja ihmettelimme, kuinka olimmekaan näin kauan selvinneet analogisesti.

Mies meni kauppaan. Toi kotiin laatikon. Sisältä löytyi boxi. Siis digiboxi.

Herra asensi ja viritti. Vehkeestä ei suoltunut muuta elävää kuvaa kuin matopeli.

Sain miehen lopulta takaisin kauppaan. Selvisi, että yksi pikkuseikka oli jäänyt huomaamatta. Vaikka asumme tiiviillä kaapeliverkkoalueella, digiboximme olisi tarvinnut katollemme ikioman lautasen.

Mitä tästä opimme? No sen, että minulle nöyrän tyhmälle tätä ei olisi sattunut.

Tällainen yllätys voi sattua vain suomalaiselle diplomi-insinöörille, joka ei hukkaa aikaansa kysymyksiin. Vastapuoli kun saattaisi vielä vastata jotain käyttökelpoista.

Saimme aikanaan ihan oikeanlaisen ja mielestäni aika sievän laitteen muiden hila-vitkuttmiemme joukkoon. Kuvakin on hieno. Vielä pitäisi keksiä, miksi se saapuu meille noin viisi sekuntia analogisesti lähetetyn jälkeen. □